

Toespraak Rudy De Leeuw 1 mei 2010

Kameraden, beste vrienden,

Net zoals jullie allemaal is het ABVV zeer bezorgd over **de politieke situatie** in ons land en de mogelijke gevolgen ervan voor de burgers en de werknemers. We lanceerden een krachtige oproep voor een onderhandelde oplossing om uit de communautaire impasse te geraken waarin we tegen wil en dank gestort werden, na het kartelavontuur van CD&V met NV-A onder leiding van Yves Leterme.

Onze prioriteit is een antwoord krijgen op de echte problemen: werk voor wie door herstructurering of sluiting zijn job verloor, betere uitkeringen voor wie ontslagen werd en betere wettelijke pensioenen.

Sommigen willen de crisis die drieërlei is, economisch, financieel en politiek, maar al te graag misbruiken om de sociale rechten aan te tasten en de sociale achteruitgang te organiseren. Sommigen houden u voor dat een splitsing van het land alles zal oplossen.

Ik wil absoluut niet in sloganeske, populaire taal de antipolitiek gaan voeden. Integendeel! De oplossing voor de institutionele instellingen in dit land zijn niet sloganesk op te lossen en de politiek is te belangrijk om er negatief over te doen.

Maar de politici van de democratische partijen moeten goed beseffen dat extreemrechts en de separatisten garen spinnen van deze situatie, waarin we met het onopgeloste dossier BHV zijn verzeild.

Verkiezingen zullen weinig of niks oplossen voor dit dossier, wat Alexander De Croo daarover ook denkt. We hebben nu al drie jaar communautair opbod achter de rug voor een 40 jaar aanslepend probleem.

Ons land zit nu in een diepe politieke crisis die bovendien boven op de diepste economische en financiële crisis sinds decennia komt.

650.000 mensen zoeken een job. Elke dag gaan er zo'n 200 jobs verloren.

Het beleid is geparalyseerd en dit op een ogenblik dat er gepraat moet worden over de toekomst van onze **pensioenen**.

15% van alle mensen in ons land leven op of onder de armoedegrens. Eén vierde onder hen zijn gepensioneerd. Het welvaartspeil van een hele generatie toekomstige senioren staat op het spel.

Het ABVV vraagt een verbetering van het wettelijk pensioen, de zgn. 1ste pijler:

we willen voor iedereen uit de privésector een pensioen dat 75% bedraagt van het loopbaanjarloon. We willen een betere sociale omkadering van de 2de pensioenijler als aanvullend pensioen. We willen dat de pensioenen welvaartsvast worden en we willen een recht op minimumpensioen voor deeltijds werkenden.

De crisis mag niet misbruikt worden om sociale achteruitgang te prediken.

We zeggen dus: handen af van de brugpensioenen en geen verhoging van de wettelijke pensioenleeftijd.

Als sociale achteruitgang de voorwaarde is voor economische groei, dan past het ABVV daarvoor.

En binnenkort stromen opnieuw duizenden **jongeren** op de arbeidsmarkt, wanhopig op zoek naar een eerste job.

Ook zij zien de toekomst met angst tegemoet. Hoeveel keren zullen zij als antwoord krijgen: "het spijt ons maar momenteel kunnen we u niet aannemen" of erger nog gewoon geen antwoord krijgen....

Ze zullen niet anders kunnen dan bij hun ouders te blijven inwonen, met 370 euro per maand wachttuitkeringDe OESO, de organisatie van economische samenwerking en ontwikkeling - toch niet direct een progressieve instelling - spreekt zelfs over het risico van een verloren generatie.

En ondertussen wil men ook de **openbare diensten** “afslanken”, bereikt het deficit van de openbare financiën ongekende diepten en gaan speculanten verder ongestoord hun gang.

We hebben drie letters die onze prioriteit zijn, en dat is niet BHV maar **WWW: werk, werk, werk.** Het ABVV pleit voor **een eco-solidair relanceplan** op gewestelijk, Belgisch en Europees niveau. We willen dat 30% van het nationaal inkomen naar de sociale zekerheid gaat overal in Europa. Zo’n plan moet voorrang krijgen op een budgettair bezuinigingsbeleid. Zo’n plan kan gefinancierd worden door een taks op de financiële transacties. Zo’n speculatietaks kan in ons land 3,5 miljard euro opbrengen.

Men zegt ons dat we geduld moeten hebben. Men zegt ons dat we nu niet teveel mogen vragen wegens die crisis. Men zegt ons dat we verantwoordelijk moeten zijn...
Het ABVV was en is een verantwoordelijke vakbond. Een vakbond met basiswaarden als democratie, gelijkheid, rechtvaardigheid en solidariteit.
Een vakbond die verantwoordelijk is en die alternatieven heeft.

Het zijn niet de werknemers die de financiële en economische crisis hebben veroorzaakt. We weigeren dan ook daar nog eens de prijs voor te betalen. Die prijs hebben alle werkzoekenden al betaald.

Die prijs hebben alle werknemers al betaald door in te leveren.

Werknemers zijn geen kleenexzakdoeken die na gebruik achteloos mogen weggegooid worden.

Wij willen niet nog meer besparingen op onze kap.

We willen niet geculpabiliseerd worden als we onze job verliezen.

We willen niet dat werklozen in een eindeloze carrousel van controle terecht komen. We willen wel dat ze beter en sneller begeleid worden en zonodig beter gevormd.

Onze prioriteit - ook in deze crisissituatie - is werk, kwaliteitsvol werk, waardig werk.

En we zeggen ook dat men niet langer mag aanmodderen door van dag tot dag de routine gewoon verder te zetten. Verandering is nodig nu! En we rekenen op de socialistische partijen om daar mee voor te knokken.

We willen ook een **fiscale hervorming** want de rijkdom is slecht verdeeld in dit land!

De crisis treft niet iedereen. De inkomensongelijkheid is voortdurend toegenomen. Het zijn de rijksten en de ondernemingen die het meest van de belastingscadeaus kunnen profiteren.

De graaicultuur en het casinokapitalisme zijn niet ten onder gegaan.

De fiscale loonsubsidies en bijdrageverlagingen aan de ondernemingen bedragen 6,8 miljard euro!

We ramen de kost van de notionele intrestaftrek vandaag op 4 miljard euro! Dat is veel meer dan de 500 miljoen die Reynders vooropstelde. Het ABVV wil die notionele intrestaftrek afschaffen.

We vragen dat overheidssteun afhankelijk gemaakt wordt van het behoud en het scheppen van banen, gekoppeld aan echte investeringen in productiemiddelen, in onderzoek en ontwikkeling en in opleiding van werknemers.

(voorbeelden van Inbev waar de top zich wil bedienen met 1 miljard euro en het bedrijf Forum dat in ons land 1 werknemer tewerk stelt maar 350 miljoen euro notionele intrest aftrekt....)

Als er echt werk zou gemaakt worden van de strijd tegen belastingontduiking, als de overheidssteun aan bedrijven echt zou gekoppeld worden aan het behoud of de creatie van werk, als de belastingen

hervormd zouden worden om de belastingen op arbeid te verlichten....dan zouden we de toekomst met meer optimisme tegemoet kunnen zien.

We zullen elkaar hard nodig hebben de komende weken en maanden:

wij werknemers, werkzoekenden, jongeren en gepensioneerden, ouderen en zieken...wij vakbond, partij en mutualiteit. Wij linkse, rode, progressieve en groene krachten in dit land.

We zullen front moeten vormen om te zeggen: waardig werk, waardig loon, waardig pensioen voor iedereen. En ik roep de sp.a op om de motor van dit front te zijn.

Of willen we dat de Forza Flandria nog versterkt wordt, van het VB over NV-A tot LDD, waar Open VLD zich tegen aanschurkt?

We zijn niet fatalistisch. De toestand is zeer ernstig. Maar samen kunnen we het verschil maken, samen moeten we het verschil maken.

Kameraden, beste vrienden, 1 mei is ONZE feest en strijddag.

Vandaag is het meer strijd- dan feestdag. Maar toch wil ik eindigen met felicitaties. 125 jaar geleden werd in koffiehuis "de Zwaan" in Brussel de Belgische Werkliedenpartij opgericht.

Onze 'historische roots' zijn gelijklopend: strijden tegen onrecht, strijden voor betere leef- en werkomstandigheden; strijden voor het algemeen stemrecht; strijden voor de 8-urendag, strijden voor betaalde vakantie, strijden voor een sterke federale sociale zekerheid, voor toegankelijke en voor iedereen betaalbare overheidsdiensten....

Laten we vooral niet vergeten dat vakbond, partij en mutualiteit maar kunnen leven en overwinningen boeken dankzij de inzet van hun militanten en hun leden. Zij zijn het die de geschiedenis maakten, zij zijn het die de toekomst zullen maken. Vooral aan hen, jongeren en ouderen, zeg ik vandaag: proficiat en dank.

We zijn trots op ons verleden. Maar onze droom is nog lang niet gerealiseerd. Handen in elkaar kameraden. Proficiat ...en samen zijn we sterk!

Leve 1 mei, leve het ABVV, leve het socialisme!